

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főter. Ide vagy a főmunkatárs ezimére intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előzetes díja:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 koronát
fél évre 2 koronát
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetés, hirdetés, nyitási és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromsoros betűsor terjedelmű 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás után 60 fillér.

Nyitási díj:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Humánus törekvések.

Tagadhatatlan, hogy korunkban, ha közállapotainkat kissé behatóbb megfigyelés alá vesszük, a társadalmi élet valamennyi vonalán a kedvező javulás állandó jeleivel, lépten-nyomon találkozhatunk. A jóleső öröm érzete hatja át egész valónk, midőn tapasztaljuk az emberbaráti érzelmeknek ama magasaltos megnyilatkozását, mely napjainkban társadalmunk minden egyes osztályát egyforma lelkesedéssel ragadja a tettek mezejére mindannyiszor, valahányszor egyesek vagy egész községek és városok elemi csapások által sújtva a társadalom áldozatkész támogatására rászorulnak. Társadalmunknak a jótékonyaság anyaga által sugallt eze nemes és humánus gondolkodásmódja már sok könyvet szűrött fel, sok kétségbeesett családot ragadott ki a kegyetlen sors által ráért csapások gyilkoló karjaiból. Porrá égett városok és falvak a társadalom hazafias áldozatkészisége mellett hamvaikból ujjannan fel-támadva, mindmegannyi emlékoszlopai az emberbaráti érzelmeknek, hirdetni fogják korunk társadalmának ideális gondolkodását az idők végtelen folyamán.

A midőn azonban egyrészt a hazafias elismerés hangján kell szólnunk a magyar társadalomnak ezen valóban messze kiható áldozatkésziségről, másrészt kötelességünknek tartjuk rámutatni azon bajokra, melyek mint százados megszokások, főleg a társadalom alsó rétegének szellemi és anyagi téren való fokozatos fejlődésére, rendkívül káros hatással vannak, s melyeknek a közel jövőben való gyökeres orvoslása egyik legfontosabb feladatát képezi a társadalom erre hivatott tényezőinek. Azon szűk látkör, mely hazánkban a köznépet szellemi és anyagi téren való előhaladásában akadályozza, természetes oka azon bajoknak, melyek a nemzet testében rohamosan

terjedő sebet képeznek, s melynek orvoslása végett, ha a társadalom arra hivatott tényezői aktív mozgalmat meg nem indítanak, az ország lakosságának egy jelentékeny százaléka szellemileg és anyagilag tönkre fog jutni.

Ezen bajok egyike, mely jelen cikkünk tulajdonképeni tárgyát képezi s mely mint százados megszokás különösen a köznépből valóságos szenvedélylyé vált, a *szeszitalok mértékletlen élvezete*.

A szeszipar fejlődése és általános elterjedése hazánkban, minden jó oldala mellett is, végeredményében társadalmi szempontból itélve, rendkívül káros hatású. Csak ott virágozik ezen iparág, hol a termelt mennyiség fogyasztókra talál. A szeszfogyasztás káros hatása mutatkozik a társadalmi élet minden egyes vonalán. A szeszitalok mértékletlen élvezete okozza különösen a nemzet alsó rétegének elszegényedését. A szeszfogyasztás forrása a családi nevelés ferde kinövésének, melyek ellen rendszeresen sikertelenül küzd az iskola, s melyek egyesek erkölcsének eldurvulását, igen gyakran azok teljes elzűllését vonják maguk után. Minden bűnnek s így aljas tetek és véres bűntényeknek szülőanyja ezen rut szenvedély, mely igen sokszor a családi béke és egyetértésnek is a felbontója, mint ilyen, a társadalomnak egészséges irányban való fejlődésére akadályozólag hat. Kétségbevonhatatlan, hogy a börtönök és örültek háza az iszákosság áldozataival vannak benépesítve. Tekintélyes orvosok által bebizonyított tény, hogy a szeszitalok élvezete nem táplál, hanem ellenkezőleg, emésztli a test erejét, a betegség iránt való fogékonyságot fokozza, tompítja az ember gondolkodó képességét, végre a testi és szellemi erők rohamos hanyatlását segíti elő. Láthatjuk már ezekből is, hogy az iszákosság rut szenvedélye, megfosztja az

embert emberi méltóságától, meghagyva benne egyedül az állatias érzést.

Ezen az emberi méltóságot sárba taposó rut szenvedély gyökeres kiirtása céljából, mely különösen a társadalom alsó osztályában harapódzott el mérges fekélyként s oly nagy mérvben, hazafias kötelessége tömörülni mindazoknak, kik a nép között élve, a néppel való folytonos érintkezés folytán, a legtöbbet tehetnek ezen baj gyökeres orvoslása tekintetében.

Lelkészek és tanítók, mint a kik az értelmi képzettség kellő színvonalán állva, a népre imponáló hatással vannak, oly tényezők, melyek különösen hivatva arra, hogy a népet a mértékletes élethez szoktatva, jobba, becsületesebbé tegyék, ebből kifolyólag annak anyagi téren való boldogulását és gyarapodását előmozdítsák.

Ily humánus törekvéseknek kiválóan alkalmas talaja kétségtelenül Angliában, hol ezen eszme megvalósítása céljából mintegy 50 évvel ezelőtt megindult egy jóra való mozgalom, melynek üdvös eredménye máris mutatkozik.

Az angol képviselőház elé a legutóbb ugyanis egy törvényjavaslat lett beterjesztve, melynek értelmében a községi képviselők többsége kimondhatja, hogy a községben az illető községben bezárandók s szeszt árulni ott nem szabad.

Nálunk, hol a szeszfogyasztás a legutóbbi időben oly megdöbbentő módon kezd terjedni, hasonló irányú mozgalom megindítása bizonyára áldásos hatású lenne. Ily irányú mozgalom egyúttal beteges közállapotainknak kedvező változását is maga után vonná. Igaz ugyan, hogy ezen eszme megvalósítására irányult humánus törekvés csakis hosszas küzdelmek után fog célhoz vezetni; igaz továbbá az is, hogy azon nemes emberbarátoknak, kik ezen eszme apostolaivá szegődnek, majd számolniok kell azon akadályokkal

T Á R C Z A.

Tompa sirjánál.

Irta és elmondta mult hó 28-án Hanván tartott Tompa-ünnepélyen Bodor Dezső.

Légy üdvözölve nyugalom hazája!
Légy üdvözölve gyászos, néma hant!
Légy üdvözölve fű, fa, virág, szellő, —
S Te, kinek szive porlik itt alatt!

Legyetek ti is üdvözölve, kiket
Elhozott a hála s a tisztelet:
Hogy feljajtsuk emléket, kité nép
Nem méltányolt... és csaknem feledett.

Lett volna hadvezér, kinek nyomdokán
Vérpatak fakad, város, falu ég;
Vagy a szabadság és népjog ellene:
Sirja fölött érez-szobor állna rég.

De ő csak egy költő, jós, pap s férfi volt;
Isten igéje hangzott ajakán;
Mig költő-lelke oly sokszor merengett
A természet ölében s a szent hazán.

Ki akkor volt nagy, a midőn a bátrak
Börtönben ülve lánczot esőrgettek;
Akkor, midőn a többi költőtársak
Hitet és reményt elveszítettek.

Mert „nagy vihar volt feldúlt berkeinken“...
S a mit alkotánk, az mind romba dől.
Hazánk egére sötét felhők gyűltek,
Fekete gyászruhát öltött a föld.

Börtön lett a haza, rémitő, sötét...
Hová nem hatott fénylő napsugár;
Sóhaj lett a dal, zokogás az ének,
Mire visszatért a „golya madár.“

S mig a reménynek legvégső sugára
Szétoszlott a rémitő éjszakán:
A porbasújtott nemzet sirja fölött
A költő lelke virasztott csupán.

De bántotta lelkét a mély siri esend,
Mi betöltött rónát, völgyet, hegyet;

Megszólt lantja édesen, biztatón:
Ti „fiaim csak énekeljétek!“

Szavát megérték a jó költőtársak,
És szállott a dal szellőszárnyakon,
S ő ott állott a mult s jövő határán
Reménytelve, mint egy „uj Simeon.“

Megnépesült ismét az ősi fészek,
Mely a költőknek szárnyakat adott;
És „dalaikra könnyebben derült fény“,
Bár még napsugár nem ragyoghatott.

De mely után a jós lelke sóvárgott
Megérte még azt a „dicső napot“,
Melyhez hasonlóly ritkán szülhetnek
Tünékeny évek, hosszú századok.

Megérte még, hogy e nemzet sorsának, —
Miként volt hajdan, — ismét ura lón;
Uj fény lövelt szét a „kiholt berekre“,
„Hallelujah“ zengett völgy s bérzetetön.

*

Most a költő, lelkész s jós együtt pihen;
Nyugszik a lant, hurja rég elszakadt;
De miről zengett a költő kezében:
Megértette im'e kisdéd csapat.

Miénk a jövő, ifju pályatársak!
Im' ég az oltár, álljuk azt körül.
Tanuljuk itt meg, hogy vészben, viharban
Szeressük e hont rendületlenül!

Hogy a kishitű csügged a veszélyben;
Mig bizton áll a vértezett kebel.
Ki megtanított szent ihlettel erre:
Tompát, a költőt, ne feledjük el!

Tompa költészetének néhány jellemző vonása.

Irta s a Tompa kör f. évi május 28-án Hanván tartott Tompa-emlékünnepélyén elmondta: **Dr. Veres Samu.**

Nagyérdemű közönség, nemes ifjuság!
Ifjuságunknak minden időben megvolt az a kimagasló erénye, hogy a nemzet nagyjainak emlékezetét hiven megőrizte s szent kegyeletét örökségképen hagyta

nemzedékről nemzedékre. Hazaszeretetének és műveltségének kegyelet képezi kiapadhatatlan forrását, melynek kristály eseppei szívet megemesítik, lelkét megtermékenyítik.

Az az ifjuság, melynek lelkét még nem mételeyezték meg a kenyérkereset keserű gondjai, melyet a hétköznapi élet küzdései még nem térítettek le arról az utról, melyen tiszta ideálok eléréseért lelkesedik: zárandok ruhát öltött magára s eljött a hanvai temetőbe, e szentelt helyre, hol nemzeti irodalmunk egyik büszkesége alussa örök álmát, hogy hódolatát bemutatssa a nagy szellemnek, ki immár 25 éve onnan a magasból szemlélheti hazájának és nemzetének sorsát, melyet utolsó lehelletéig szívében hordott.

Minden művelt magyar embernek és igaz hazafinak e napon kegyeletesen kell megemlékezni Tompa Mihályról; de a mi hódolatunk másokénál indokoltabb, mert mi a nagy költő szellemével olyan forma rokoni viszonyban vagyunk, mint az apa gyermekeivel. Ő a mi apánk; az ő neve a mi vezetéki nevünk, az ő szelleme a mi vezérlő fáklyánk, mely után haladunk legfőbb törekvésünk. Mi büszkéek vagyunk a mi apánkra, áldjuk emlékezetét, mint oly apának, ki minden földi kincséknél értékesebb vagyont hagyott édes mindnyájunknak: lelkéből fakadt költészetét, eszméinek, gondolatának gazdag kincsét.

Részletesen lerajzolhatnám mindazon okokat, melyek minket arra ösztönöztek, hogy a Tompa nevének égése alatt küzdjünk ama nagy célért, melynek elérésére egyesületünket megalkottuk, elmondhatnám ki volt ő s mivei érdemelte meg azt a diszes helyet, melyre őt irodalomtörténetünk kritikája emelte; felhívhatnám az új nemzedék figyelmét amaz ihletett költői alkotásokra, melyeknek hangja elüt ugyan a mai kor szellemétől, de belső értékek az idők végeiglen sem fog fogyatkozást szenvedni.

Elmondhatnám mindezt, ha e rövid beszédem keretébe beférne, és ha mindezek a köztudalomban ne volnának. Mindemellert nem mellőzhetem el e kisdéd kör figyelmét felhívni néhány oly jellemző vonásra, melyek a nagy költő irodalmi működésében a legkarakteristikussabbak.

Irodalmunk az igazi szellem országába nagyon későn kopogtatott be; történeti multunk sem nyulik vissza egy évezrednél több időre, melynek $\frac{9}{10}$ része abban telt el, hogy elődeink a folytonos küzdelmekben megcsorbult kardjaikat újra meg újra köszörülgették, nehogy valamely

melyekkel népboldogító törekvéseik közepette minduntalan összejöttökbe jönnek. A százados megszokás által szentesített téves közfelfogás, továbbá a társadalmi előítéletek kínai farként fogják majd az emberiség megnevesedése érdekében folytatott harczaikban utjokat állani. Csüggedniök azonban nem szabad az eszme ezen nemes bajnokainak. Szilárd elhatározással karöltve járó vas kitarítás mellett, a közfelfogás és előítéletek vad viharait legyőzve, végre révbe ér hányt hajójuk, s az eszme, melyért valódi férfiakhoz méltóan sikra szállottak, áldást árasztand az emberiségre

Jánosy Gyula.

Képviselőtestületi közgyűlés.

1893. május 30.

Városunk közügyeit vezető képviselőnk a keddi gyűlésre közepes számmal jelentek meg. — talán mert egyetlen oly tárgy sem volt felvéve a tárgyalási sorozatba, mely szélesebb körű érdeklődésre tarthatna számot. Se választásról, se fizetéstelemeléséről nem volt szó s így a közönyösségnek megvan a maga oka. A testület elé került ügyek meglehetősen gyorsan és simán folytak le, vitatkozás alig volt s a mi felett kissé élénkebb eszmecsere válhatott, a nyilvánosság elé nem tartozik

A múlt gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése után elhatározatott, hogy Essegly Ferencnek a testületből való kilépése folytán a sorrend szerint mint legtöbb adófizető Nagy János hívattik be

A városi mérnöki állásra hirdetett pályázat eredménytelen lévén, polgármester jelenti, hogy Jaczkó Páltól azon szóbeli nyilatkozatot nyerte, miszerint a mérnöki fizetés feltételeit elfogadni hajlandó, mely nyilatkozat alapján ajánlja, hogy nevezett mérnök 700 ft fizetés mellett a városi mérnöki teendők ellátásával bízzák meg. Ez ajánlat folytán a testület Jaczkó Pált f. év június 1-től a következő tisztújításig ideiglenesen a mérnöki teendők ellátásával megbízza.

A tanács jelenti, hogy a pénzügyigazg. épületének földszinti helyiségére hat bérleti ajánlat érkezett be. Ez ajánlatok közül legmagasabb a Grosinger Martoné, ki a jobboldali helyiségekért 850 ft bért ajánl, Trubint Lukács 801, Hereskő óras 800 és özv. Richter Vituzsné a helyiségek eddigi bérloje 700 frtot. Ez utóbbi ajánlat azon kérvény kísérete mellett érkezett be, hogy özevgy Richternek ezelőtt hat évvel tetemes költségbe kerülő át alakításokat eszközölt a város tulajdonát képező épület javára s a bérbeadásnál azokat figyelembe vétetni kéri. A tanács élve szabad elhatározási jogával az ajánlatok közül a Hereskőét fogadta el, mely mellett az eddigi bérloje a további fizetési feltételekkel együtt üzletelhelyiségeket megtarthatják. A baloldali részre csak egy ajánlat érkezett, az özv. Miskolczinéé ki 800 ft évi bér mellett a város igényeinek teljesen megfelelő ezukrász üzletét további hat évre ugyanazon helyiségben fogja fenntartani.

A mentelep-izsitzka újonnan építendő lakásának helyéről és költségvetéséről a debreczeni mentelep parancsnokságának részvétele mellett egy helyi bizottság intézkedett. E szerint a Kalla-féle terv- és költségvetés a katonaival szemben elfogadás céljából a minisztériumhoz felterjesztetik.

Elhatározta a képv. testület, hogy a leányiskola épületének tervrajzára f. év július 15-iki lejárattal pályázatot hirdet s a beérkezett legjobb pályaművet 600 az utána következőt 400 korona díjban részesíti. Az épület költségei 30.000 frtra ruhghatnak.

A járványkórház 10.000 frtba kerülő épületének felemeléséhez is készségesen hozzá járult a képv. testület s megbízta a tanácsot, hogy a vásártéren kijelölt helyen az építkezést haladéktalanul megkezdje.

Török János indítványozza, hogy miután a város-

kert közepén levő körtáncz helyiség fái részben kipusztultak s a még meglevők is a pusztulás útján vannak, e helyre egy fedett csarnok építtessék, mely az eső ellen menedéket s esetleg táncz helyiségül is használható legyen. E minden tekintetben helyes indítványával előbb a tanács fog foglalkozni.

Végül a helybeli gazlakörnek Molnár József elnök által beadott kérvénye került a testület elé, melyben a gazdakör által felfogadott két kerülő tartásának, költségeinek és az erre vonatkozó fizetési táblázatnak jóváhagyását, illetve a földbirtokosokra nézve kötelezővé tételét kéri. A kérvény megfelelő elintézésben részesült. Ezzel a közgyűlés véget ért.

Tanítói gyűlések.

I.

A gömörmezei általános tanító-egyesület rimaszombati járásköre f. hó 25-én tartotta meg rendes tavaszi gyűlését Lükere-n, a gyári iskola helyiségeiben. A gyűlésen 18-an jelentek meg, leginkább rimaszombatiak; a vidéket négyen képviselték, de nem is esoda. Hiszen a felekezetek kivétel nélkül tartózkodnak a szabad gondolkodású egyesületbe lépni. Mindeniknek megvan a maga oka, miért? A katolikusoknak egyenesen megvan tiltva ez egyesület tagjává lenni; a lutheránusok tisztelet a kivételeknek — jobban szeretik, ha nincsenek ott, a hol legfeljebb csak suttogva lehet tőlük beszélni; a reformátusok meg azt mondják: „vagyok olyan legény mint te” szintén külön egyesületet alkotnak. Az igazság kedveért meg kell azonban említenünk, hogy az ált. együletben vannak szép számmal felekezeti tanítók is, különösen ev. ref. vallásúak, de mégis csak jobb volna, ha minden gömörmezei tanító egyuttal az ált. egyület tagja is volna, — ha már a felekezeti gyűléseket minden áron fenn akarják tartani — mert nagyon igaz az a közmondás: „Közös erővel többet lehet kivívni.”

A gyűlést csak 11 óra felé nyitotta meg Jánosy Endre elnök, a miért Bódor László mintatanítása napirendről levétetvén az őszi gyűlésre halasztatott. Ez utal a tanítók önszorgalmazó egyesületének Török József által szerkesztett szabálytervezete vétett tárgyalás alá és kevés módosítással el is fogadtatott.

A következő tárgy Török József értekezése volt az iskolai fegyelméről. A kör élveztet hallgatta a nagy gondal irott, kiváló szakismeretről tanuskodó felolvasást. Az értekező méltón érdemelte meg a jegyzőkönyvi köszönetet. Ezután Simkó Endre értekezett a következő tételről: „Hogyan tartassanak meg a nemzeti ünnepek a népiskolákban.” E felolvasás élénk eszmecserere nyújtott alkalmat, melyben ugyszólván a kör összes tagjai részt vettek. Az értekező javaslatai egy pont kivételével, hogy a nemzeti ünnepeken bármily eskély beléptidíjak szedessenek, vagy gyűjtések eszközöltesse, elfogadtattak; a munkálattér jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott. E felolvasást érdekes voltánál fogva jövőre egész terjedelmében fogjuk közölni.

A gyűlés sikerét nagyban emelte a Füzessi Márton által rendezett rajz- és tanszer-kiállítás is, mely tanúságot tesz arról, hogy milyen mintaszerűen van az iskola felszerelve, hogy a gyár igazgatósága lelken viseli a népnevelésnek ügyét továbbá, hogy az ipariskola is derokasan megállja helyét, mert oly tiszta, rendszeresen keresztül vitt, szakzerű rajzokat mutatott be, melyek az iskola jóhírnevét nagyban mozdítják elő, végre hogy az iskola tanítója lelkiismeretes ügybuzgó szakember.

A következő gyűlés Rimaszombatan tartatik meg, melyen Geese Teréz és Kathona Géza fognak értekezni. Jelen volt.

II.

A Rozsnyó egyházmegyei róm. kath. tanító-egyesület Várgede — Kishont köre május 25-én Kokován tartotta meg tavaszi közgyűlését. Jelen voltak a szép számban megjelent tagokon kívül Bukovina Antal koku-

költője, önmagába mélyedő, reflexiókkal telt író, kinek képelete előtt kivirul a sivatag rónája, regét mond a sziklavarak omladéka, szerelmi történeteket suttognak a virágok, s még a föld alatt nyugvók emlékjelei is megdöbbsentő igazságokat szórnak az élők föléibe

Minden művére kiváló gondot fordít s lantja hamis hangot soha sem ad. Költészetében ép ugy, mint jellemében meg vannak azok a vonások, melyek a kritikai irodalom történet előtt is nagygyá teszik őt.

Mint kálvinista papnak jelleme a vallásosság, meggyőződésen alapuló hit; mint családapát nejehez és gyermekéhez való megható ragaszkodása jellemzi. — de legszébb vonás jellemében hazafiassága. Imádatlalt esing felekezete hitén, rajongó szeretetével övezi át szívének bálványát, — de kardot vesz kezébe, hogy a hazáért meghaljon. Túr, szenved és küzd a szabadságért a schwechatú golyó-záporban, — tūr és szenved a passiv ellenállás szomorú korszakában, mikor a nemzet már mindent elveszített, a mit a tulnyomó erővel szemben veszhetett; egymaga érezte azt, a mit az egész nemzet érzett s honfi bánatának akként tudott kifejezést adni, hogy azt az egész nemzet megértette és átérzte.

A nemzeti fájdalom egyetlen költőnk lantján sem nyert oly méltó kifejezést, mint a Tompác. „A madár fiaihoz”, „A gölyőhöz”, „Levél egy kibujdosott barátom után” című költeményeiben, a levert és jogaitól teljesen megfosztott nemzethez szól. — buzdítja, serkenti a költőket, hogy lantjukkal szolgálják a nemzet ügyét, — izenetet küld a külföld magyarjaihoz az itthon állapotokról, megdöbbsentő vonásokkal rajzolva az örvényt, mely a szabadság ügyét elnyeléssel fenyegeti — és szózata kívánt hatást ért el itthon ugy, mint a külföldön. Nem csalódnak ama nemzetünkben, hogy a 67-iki megoldásnak egyik indirekt nézetelője a Tompa lantja által lassanként előkészített hangulat volt.

De rövid ünnepély keretében nem terjeszkedhetem ki a nagy költő érdemeinek teljes méltánylásáig. Lantján a nemzeti érzés, nemzeti formában a nép nyelvén nyilatkozott; már magában véve is oly érdem, melyt csak az méltányolhat eléggé, ki költészettörténetünk fejlődését ismeri, — a ki tudja azt, hogy mennyi küzdelemben került a Tompánál valamivel korábban már e téren működő Petőfinek a szalon-igényekkel bíró közönség körébe bevinni a népiest, a királyi biborpalást mellett elismertetni a juhász-bunda jogosultságát.

vai, Komora János tiszlezi, Divald Gusztáv nyugalmazott kokovai plébánosok, Pollicsek Rezső rimaszombati segéd-lelkész, Holics Elek forgáchfalvi, Prunyi Vilmos kokovai jegyzők, t. Tauffer József bíró, s ezeken kívül számos érdeklődő. — Gyűlést megelőzőleg Bukovina Antal plébános az elhunyt egyetű tagokért gyászmisét, Divald Gusztáv pedig venisanetét mondott. Mindkettőt a tanítók és isk. növendékek kizárólag magyar énekekkel kísérték. A gyűlés a róm. kath. iskola tanterében tartatott meg, s programu szeriat Golda Lipót újantalyölgyi tanító tartott először mintatanítást, hogy bemutassa a nem magyar ajku iskolában a magyar nyelv-tanítás módszerét — Tanítása közhelyesséssel dícséretre méltónak találott. Ezután elnök szívélyesen üdvözölte a megjelenteket. Utánna Jókovi Emil olvasta fel „Egy két szó Kokova nagyközségről” című művét, mely bőven s igen érdekesen ismerteti a község fejlődéi mozzanatait és jelenlegi állapotát. — A központi bizottmány által kitűzött tételéről írt dolgozatok közül Jókovi János forgáchfalvi tanító „Mi ezélya van a nyelvtanításnak a népiskolában?” című műve műve olvastatott fel, mely dícséretet aratott — A többi beadott munkák bírálatával Golda Lipót, Jókovi János, Laffourse Ede bízáttak meg.

A Rozsnyón tartandó nagy gyűlésre Molnár Alajos és Jókovi Emil küldetett ki.

Több apróbb ügyek elvégzése után végül a tisztviselői kar adta be megmátsíthatlan lemondását. Sikeres működésükért a kör jegyzőkönyvi köszönettel adozott nekik. — A megüresedett tisztviselőségekre a választás nyomban megejtetvén, elnök lett Uthy Antal, alelnök Okoliesányi Béla, jegyző Jókovi Emil. — A jövő gyűlés helyétül Rimaszombatan tüzetett ki.

Gyűlés végeztével a jelen volt vendégek részvetele mellett is izletes közehéd volt fűszerezve számos pohárköszöntéssel. Ebéd után pedig a gyűlés tagjai közül többen, daczára az esős időjárásnak, a kokovai tábláueg és fagyapotygyárba rándultak el.

Szalay Károly, egyű. jegyző.

Tompa emlékünnepély.

Az eső szitált, kissé hűvös is volt május 28-án reggel, de az ünnepi színt nem öltött borulatos, komor idő egyáltalában nem gátolta meg a rimaszombati főgimn. tanuló ifjúságot abban, hogy az előleges megállapodás szerint el ne záródokoljon Hanvára, a nagy költő Tompa sírjához, s halála 25 éves fordulóján, bár a szünidőre való tekintetből antcipálva, le ne rója ott tisztelete és kegyelete adóját. Hét óra előtt mintegy 100 növendék, a felsőbb osztályokból alig néhány kivételével, gyűlt össze a főgimnáziumban, s vonult ki onnan 8 tanárral együtt az állomáshoz. Az ég egyre borongott, az eső esepertgett, de a felhők itt-ott megszakadva derűs napfényvel kecsgettettek. A társaság tehát elindult a vonaton. Am a remény hiábavaló volt, az eső egész nap vékony eseppekben bár, de folytonosan esett. Az ég siratta a költőt, s tán a fájdalmas visszaemlékezésekhez jobban is illett a borongós ég; mindenesetre az idő viszontagságai csak szűb szűben tüntették fel a vissza nem riadó ifjúság hálás kegyeletét.

A rimaszombati és feledi vasuti állomás-főnökök részéről a jókora csapat elhelyezése körül tapasztalt előzékenység után a eszi állomáson újabb meglepetés-várt a zárándok-esapatra. Madarász József, hanvai gondnok egy értelmesen megfogalmazott iratot nyújtott át dr. Veres Samunak, a Tompa-kör elnökének, melyben a legnagyobb szívességgel invitálta meg vendégekül a tanári kart és az ifjúságot a felbuzdult hívek nevében. Sajnos, hogy e szives meghívást a társaság el nem fogadhatta, miután már előbb az ebédet a eszi fürdőben megrendelte. De igénybe vette, s nagy köszönettel fogadta a hanvaiak által küldött azon 13 kocsit, mely a eszi állomáson már várt az ifjúságra és onnan Hanvára szállította. Itt a lelkész és az egyház hívei tárt karokkal ölelték magukhoz a tanári kart és az ifjúságot, a mely elment

Mi azonban Tompában nem csupán a diadalra jutó uttörök egyik kitűnőségét ünnepelek; a mi rokonszen-vünknek és kegyeletünknek tárgya maga az egész ember nemes gondolkodásával, magasröptű képeletének merész szárnyalásával, költészetének teljes feuségével. Meghajlunk a szent hivatásának élő pap előtt, kifejezést adunk tiszteletünknek a haza szabadságáért oly nemes alakban küzdő hős előtt és bemutatjuk hódolatlunkat a nagy szellemnek, ki irodalmunkat megbecsülhetetlen kincséssel gazdagította.

Az ifju kebelnek egyik legnemesebb érzése a hála, melyet azok iránt érez, kik valaha lelkét egy vagy más módon lebilincseltek. A nemzet nem mindig hálás a maga nagyjai iránt; egy Hunyady János, Mátyás király és Kossuth érdemeit megfogja örízni a történelem és a nép szíve, — de már egy Rákóczi Ferenc alakja, bármily magasztos emlékek fűződik is nevéhez, a hosszú idők folyamán lassanként kezd elmosódni. Petőfi és Arany nagvságát az ország szívében fényes ércszobrok hirdetik, de a nagy költői triász harmadik alakjának, Tompának ez egyszerű sirkövön kívül semmi sincs, a mi emlékezetét a mai nemzedék előtt felelevenítene! Az irodalom-történet fényes lapot szentel ugyan nevének, de művei az örökbeesű alkotások, a könyvtárak polcain hevernek. . . . Pedig az ifju lélekre termékenyítőbb hatással kevés írónk művei birhatnak, mint a Tompáci. Viráregéit, dalait, ódáit, a gazdag eszmei tartalom mellett nemes erkölcsi felfogás, modern keresztény világnézet s a legtisztább izlés jellemzik. Oly tulajdonságok ezek, melyek Aranyt kivéve, minden más költőnk fölébe helyezik őt.

Es mindezek daczára Tompát a mai kor a lefolyt negyedszázad alatt nem méltányolta eléggé.

Nem azért jöttünk mi ma ide, hogy a kor mulasztásait helyre hozzuk; minket csupán a kegyelet és hála vezetett e szent sírhoz, hogy legnemesebb érzelmeinknek virágaiból font koszorunkat megemlékezésépen a nagy költő földi maradványainak sírjára helyezzük. Tesszük ezt pedig azon megnyugtató öntudattal, hogy az ifjúság ez utal is megtette kötelességét s azon reménnyel eltele távozunk e szent helyről, hogy el fog jöni az idő, mely a nagy költő érdemeit teljes mértékben méltányolni fogja. Adja isten mentől előbb!

hozzájuk, hogy kimutassa kegyeletét nagy költő-papjuk iránt, a ki az ő emlékeztetőkben is az első helyet foglalja el, s a ki Hanvának örökké emlegetett nevet szerzett. A lelkészakon és az iskolában a pap és az egyház hívei üdítő és melegítő italokkal kedveskedtek, s feledhetetlen szívességükkel tették még emlékeztetéséből a nevezetes emlékművet.

Istenisztelet végeztével, fél 11 óra tájban vette kezdetét az ifjuság ünnepélye a kedvezőtlen idő miatt nem mint előre tervezve volt a sarkertben, hanem a templomban, mely daczára az alkalmatlan időnek, zsúfolásig megtelt ünneplő közönséggel. Az ifjusági ének-kar hatásos gyászala után dr. Veres Samu tanár a papszékből mondta el az a széles irodalmi képzettséggel, erőteljes nyelven megírt tartalmas és tanulságos beszédét, mely lapunk jelen tárczájában olvasható, s mely kis keretben is a legjellemzőbb vonásokkal állítja élénkbe Tompa egész költői egyéniségét. Utánna Bodor Dezső VIII. o. tanuló a szézből szavalta el érzelmes hangon szívig ható költeményét, mely a szemekben könnyeket fakasztott. E szépen írt költemény szintén olvasható lapunk jelen tárczarovatában. Végül még az ifjusági ének-kar zengett sok praecisítással egy alkalmi, boros érzéseket keltő gyászdal, mely után a közönség a templom elé, Tompa sírjához vonult. Itt a költő emlékkövéré, egy magas gránit oszlop a helyezte dr. Veres Samu az ifjuság koszorúját, melyről széles fehér szalag csüngött, rajta eme felirattal: „Tompa Mihály emlékének a Rimaszombati e. p. főgimnázium ifjusága.“ Odahelyezte egy másik élővirágokból (nefejeits, pünkösdi rózsza stb.) font gyönyörű koszorú mellé, melyet Hanvay Zoltán kegyelele beszélt tanujaként küldött költő barátja sírjára. Az ifjuság ezalatt a sarkertest körülállva szemlélte a magyar költészet egyik legeredetibb és legnagyobb alakjának nyugvó helyét, melyen páratlan gondtal növeli, ápolja a virágokat özv. Csizy Jánosné, hogy azok a virágok dálnokának ágya köré ülve, mondjanak neki méla regét.

Az ünnepély után, ugyanezen a hanvaiak szívességéből koesikon, a esizi fürdőbe vonult a fiatalság, a hol — előleges megrendelés szerint — olesó áron, igazán jó és izletes ebédrel látta el őket a fürdővendéglős. Ebéd után esapatokra szolva szemlélte meg a társaság az újabb időben hatalmas lendületet nyert fürdőtelepet nagyarányu építkezéseivel és jól gondozott, szép de — sajnos — kiesi parkjával. Az építkezéseknél is meglátszik a hely szűk volta, mert a villák nagyon közel fekszenek egymáshoz. A fürdőben — hallomás szerint — máris 40 vendég időzik. A fürdő meglekintése után az ifjuság a tanári karral együtt az állomáshoz ment és a 1/2 órai vonattal Rimaszombathba visszatért.

A rimaszombati egy. prot. főgimnáziumban 1893. június hó 12—27 napjain tartandó vizsgálatok sorrendje:

- Június 12. hétfőn d. e. 7 órákor: számtan I. oszt. — magyar és latin nyelv VI. oszt. — természettan VII. oszt. — d. e. 8 órákor: rajzoló geometria II. oszt. — latin és görög nyelv V. oszt.
- Június 12. hétfőn d. u. 2 órákor: vallástan III—IV. oszt. (ev. ref. és ág. h. ev.) — görög-pótló irodalmi olvasmány V. és VI. oszt. — német nyelv VII. oszt.
- Június 13. kedden d. e. 7 órákor: magyar nyelv II. oszt. — rajzoló geometria III. oszt. — történelem IV. oszt. — állattan VI. oszt. — 8 órákor: latin nyelv VII. oszt.
- Június 13. kedden d. u. 2 órákor: földrajz I. oszt. — vallástan V. oszt.
- Június 14. szerdán d. e. 7 órákor: magyar nyelv és ásványtan IV. oszt. — mennyiségtan VII. oszt. — 8 órákor: magyar nyelv III. oszt.
- Június 14. szerdán d. u. 2 órákor: rajzoló geometria I. oszt. — számtan II. oszt.
- Június 15. esütörtökön d. e. 7 órákor: rajzoló geometria IV. oszt. — történelem III. oszt. — 8 órákor: latin nyelv II. oszt. — számtan V. oszt. — történelem VI. oszt.
- Június 15. esütörtökön d. u. 2 órákor: vallástan I. oszt. — német nyelv V. oszt. — 3 órákor: német nyelv VI. oszt.
- Június 16. pénteken d. e. 7 órákor: latin nyelv I. oszt. — magyar nyelv és történelem V. oszt. — görög nyelv VI. oszt. — 8 órákor: latin nyelv III. oszt.
- Június 16. pénteken d. u. 2 órákor: latin nyelv IV. oszt. — vallástan VI. oszt. — magyar nyelv és politikai földrajz VII. oszt.
- Június 17. szombaton d. e. 7 órákor: magyar nyelv I. oszt. — földrajz II. oszt. — növénytan V. oszt. — mennyiségtan VI. oszt. görög nyelv és irodalmi olvasmány VII. oszt. — 8 órákor: német nyelv III. oszt.
- Június 17. szombaton d. u. 2 órákor: fizikai földrajz III. oszt. — mennyiségtan IV. oszt.
- Június 18. vasárnap d. u. 3 órákor: torna-verseny.
- Június 19. hétfőn d. e. 7 órákor: vallástan II. oszt. — számtan III. oszt. — német nyelv IV. oszt. — ábrázoló mértan VII. oszt.
- Június 21. szerdán d. e. 9 órákor: Tanévzáró ünnepély.
- Június 22—24. esütörtök, péntek és szombaton: szóbeli érettségi vizsgálat.
- Június 26—27. hétfőn és kedden: magántanulók vizsgálata.

Ezen vizsgálatokra a t. szülöket, gyámokat vagy ezeknek helyetteseit s általában a tanügy minden önzetlen barátját tisztelettel meghívom

Rimaszombat, 1893. május 30.

Bodor István,
igazgató.

Hirek és vegyesek.

Magas vendégei lesznek a jövő hét folyamán a helybeli ág. hit. ev. egyháznak, a mennyiben Péchy Tamás és Zelenka Pál püspök a kerületi pénztár számadásainak felülvizsgálása végett az egyházat meglátogatójatk s egy pár napot itt tölterek.

Katonák találkozásá. Az Eger, Gyöngyös, Miskolc és Losonez állomásozó hadtestek tábornokai, törzstisztejei, tisztjei néhány közlegényvel stratégiai utjukban Rimaszombatot tüzték ki május 26-án Kelet és Nyugat találkozási pontjaul. Ez alkalommal városunka érkezett s a helybeli tüzészetre és a város által vendégszerettel fogadtatott 2 tábornok, 29 törzstiszt, 4 tiszt és 54 legény 51 lóval. A vendégek tiszteletére május 27-én a Három Rózsza nagytermében közélb rendeztetett, melyre a városi tisztviselői kar is hivatalos volt. Az első felköszöntőt Zaleski tábornok mondotta, kifejezve örömét a különböző ezredek találkozásá felett, s a köztük fenálló barátságára és egyetértésre emelve poharát. Erre Kártenfelsi Paor Vilmos, losonezi ezredes válaszolt nagy hatásal. Majd köztetsés mellett a helybeli tüzészetre Rosenauer József üdvözölte és éllette a vendég tisztikart. Barna Imre rendőrkapitány a város részéről fejezte ki afeletti örömét, hogy Kelet és Nyugat Rimaszombtatban ölelkezik egymással, s nagy tetszést aratva éllette a városnak kedves katoná vendégeit Mire Zaleski magyarul köszönte meg a szíves fogadtatást. Ebéd alatt, valamint az este rendezett közvacsora alkalmával, melyen

a polgárok közül is többen részt vettek, a losonezi 25-ik gyalogezrednek városunkba rándult zenekara játszott hatásos darabokat, melyek között nem egy magyar is volt.

Meghívó. A rimaszombati dalárda 1893. június 4-én délután a „Széchényi-kert“-ben Tavaszi táncmulatságot tart, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja az egyesület. Beléptidij személyenként 30 kr. (Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirpárlag nyugtáztatnak.) Ez alkalommal a dalárda működő tagjai válogatott darabok előadásával fogják a n. é. közönséget mulattatni.

Esküvő. Háger Miklós darvasi (Biharm.) ev. ref. lelkész mult hó 31-én tartotta esküvőjét Serkében az ottani ev. ref. lelkész bájos és szeretetreméltó leányával Tóth Mariskával. Esküvő után az új pár azonnal Darvasra utazott. Áldás és boldogság kísérje frigyöket!

Ejgyezés. Psenyeczky Nagy Gusztáv, sajógömöri polg. isk. tanár, ki szeptemberben foglalta el megyénkben állását, melyen azóta közelismeréssel működik, Pünkösdi első napján jegyet váltott Bogár Lajos, szintén sajógömöri közkezdveltségű ág. hitv. evang. tanító szeretetreméltó, kedves leányával, Margittal.

Kubinyi Géza diszpoigári oklevele. Említettük lapunkban, hogy Jolsva r. t. város orsz. képviselőjét, Kubinyi Gézát — érdemeinek méltánylásául — f. évi febr. hó 11-én diszpoigarává választotta. Az arról szóló oklevelet Pünkösdi első napján egy 16 tagu küldöttség adta át Kubinyi Gézának Gömör-Panyiton. — A küldöttség szónoka Bazilidesz Gusztáv polgármester szép, lelkes beszédet intézett a képviselőhöz. Az oklevél ezüst kötésben valódi díszmü. Külső lapján aranyozott betűkkel olvasható: „Jolsva város Kubinyi Gézának.“ A küldöttséget a képviselő vendégszerető házában gazdag ebédrel látta el.

Jászovári prépost-választás. A Kacvinszky Viktor halálával megüresedett jászói prépost jelölés mult hó 25-én ment végbe a prémontrai kanonokrend várkastélyában Bubes Zsigmond kassai püspök vezetésével. — Első helyen jelöltetted Benedek Ferencz, a kassai kir. conviktus kormányzója, s minthogy a király rendszerint az első helyen jelöltet szokta kinevezni, bizonyosra vehető, hogy a jászovári kanonokrend praelátusa Benedek, a még 63 éves, életerős férfiú lesz.

Halálozás. Stolez József, városunk egyik derék polgára, Stolez Márton vaskereskedő bátyja, egy heti betegség után május 30-án meghalt 56 éves korában.

Emléktáblát Kmetynek. Lapunk mult számában ily czimzettel közölt felhívásunk egy a fővárosi, mint különösen a megyei sajtóban élénk visszhangra talált. Az eszmének ily lelkes felkarolása után bizton reméljük, hogy az illetékes megyei hatóság is kellő figyelemre méltatja azt, s megvalósítását keresztül viszi. — Hisszük, hogy a gömör megyei honvédegyesület, melynek tagjai egy ideálért, egy sorban küzdöttek a hős tábornokkal, első helyen fog buzgólkodni az emléktábla létesítése körül, s erkölcsi súlyát latba fogja a megyén vetni, hogy annak tekintélye s aegise alatt állíttassék fel és lepleztessék le ünnepélyesen az emléktábla. — Hisszük, hogy a kishonti ág. hitv. evang. esperesség is kész szívvel és örömmel sorozok az eszme kibontott zászlója alá, hogy a kiváló hősbé, a ki nemesak a esaták tüzeben, hanem messze földön, idegenben is hirt, dicsőséget szerzett a magyar névnek, megünnepelje azt az egykor kebelében élt derék apát is, a ki Magyarországnak egy fényben ragyogó hőst adott.

Gyászhir. Fájdalmas csapás borította gyászba megyénk egyik birtokosát, Szakall Andrást és nejét Farkas Etelkát, valamint velök együtt a kiterjedt Szakall és Farkas család. Ugyanis 4 éves kedves kis fiokát, Zoltit mult hó 30-án a városunkban dühöngő járvány elragadta. Temetése május 30-án ment végbe. A család a következő gyászjelentést adta ki: Szakall András és neje szül. Farkas Etelka gyermekeikkel Etelka és Andorral a számos rokonság nevében is, megszorodott szívvel jelentik felejtetlen kedves kis fiok Zoltinak Tamásfalán 1893. május hó 30-án reggeli 3 órákor, életének 4-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei folyó év május hó 30-án délután 5 órákor fognak a tamásfalai sarkertben a ref. egyház szertartása szerint örök nyugalomra tetetni. Áldás poraira! Tamásfala 1893. május hó. 30.

Áldozatok. Városunkban ismét nagyobb erővel grasál a gyermekeknek gyilkos réme a diphteritisz. A mult héten Deák Lajos esizmadiának egy 3 éves kis gyermeke, a városi lámpagyújtogatónak pedig 2 gyermeke lett az öldöklő kór áldozatává.

Főgimnáziumi hírek. A Telek-Róth Johanna grófnő ösztöndíjból, mely a magyarországi ág. hitv. evang. tanulók részére szól, főgimnáziumunk növendékei közül az idén Vieszt Gusztáv VII. és Róth Róbert VIII. o. tanulók egyenként 35—35 forintban részesültek. — A főgimnáziumi Tompa-kör által kitűzött kérdésekre beérkezett pályaművek sorsa felett — a kiküldött bíráló bizottság jelentése alapján — mult hó 30-án döntött a tanári kar. A beadott 12 pályamű közül jutalmaztatott 7. Ezek a következők: 1. A magyar biblia története. Jutalma 9 frt, szerzője Bodor Dezső VIII. o. tanuló, 2. Hunyady János és Mátyás király párhuzamos jellemrajza. Jutalma 5 frt, szerzője Róth Róbert VIII. o. tanuló, 3. A rezgések törvényei tekintettel a zenei hangokra. Jutalma 4 frt 50 kr., szerzője Törköly László VIII. o. tanuló, 4. Szomorú sors. Genre-kép. Jutalma 5 frt, szerzője Weinfeld Andor VII. o. tanuló, 5. Az én gyorsiróm Genre-kép. Jutalma 6 frt, szerzője Korsós Zoltán VI. o. tanuló, 6. A molnár legény. Rajz. Jutalma 5 frt, szerzője Bodor Dezső VIII. o. tanuló, 7. Temetőben. Elegia. Jutalma 3 frt, szerzője Törköly László VIII. o. tanuló. — A főgimn. tanuló ifjuság a lapunkban már jelzett helyi tornaversenyt június hó 18-án a vásártér ez alkalomra elkészített helyén fogja megtartani. A verseny d. u. 3 órákor veszi kezdetét, s következő programmal fog lefolyni: 1. Az I.—VIII. o. felvonulása és oszlopokba állítása. 2. Hymnus. Éneki az összes tanuló ifjuság. 3. Szabadgyakorlatok a négy alsó osztálylyal. 4. Szabadgyakorlatok a négy felső osztálylyal. 5. Katonai rendgyakorlatok: III—IV. o. és a tornakör tagjai. 6. Szerternászás osztályonként és esapatonként. — 7. Versenyfutás: I—III. o. 100 m. IV—VI. o. 150 m. VII—VIII. o. 200 m. távolságra. A felsőbb osztálybeliek akadály nélkül és akadálylyal is (2 m. árok, 60—75 ctm. gát). 8. Magas

és távugrás. 9. Kötélhuzás. 10. Díjak kiosztása. A fel- és elvonulásnál a diákbanda fog játszani. A bíráló bizottság tagjai lesznek a szaktanár és versenyrendező Schönléitner Károlyon kívül Bodor István igazgató, Dr. Veres Samu, Papszász Gyula tanárok, s az igazgató választmány 1 tagja.

Hymen. Steiner Mór helybeli kereskedő május 31-én tartá eljegyzését Losonez-Apátfalán, Liplich Adolf ottani fürdő- és regálebélő kedves leányával Terézzei.

Tompa-szobor. Ugy látszik, hogy a sárospataki főiskola kertjében állítandó Tompa-szobor eszmeje mind szélesebb körben kezd tért hódítani, s bizonyosan előbb nyer megvalósulást, mint megyénk egyes buzgó férfiak hasonirányu törekvése. A „Sárospataki Lapok“-ban ugyanis azt olvassuk, hogy az eszme már átlépte Patak határát, attól már felkésedtek a pthrügyvi (Alsó-Zemplén) templomszentelés alkalmával is a nagy költő tisztelői, s azonnal össze is adták a szoborra néhány forintot. — A gömör megyei ez irányu mozgalom — fájdalom — még mindig nagyon szűkkörű, s ugyszólván csak Rimaszombatra van korlátolva. — Vajha itt is megértené a vidék, vajha immár megértenék Tompa tisztelői mindenütt, hogy az ő szobrának szülővárosában leendő falállítása elodázhatlan kötelesség!

Putnok város monographiaja. Volt alkalmunk e páratlan szorgalommal hiteles kutfők nyomán a legszélesebb alapon, tudományos apparátussal és rendszerben megírt műnek kéziratát áttekinteni, — s elmondhatjuk, hogy megyénknek egyetlen egy sem, Magyarországnak is kevés városa dicsekedhetik hasonló helyrajzi munkával. A vaskos kézirat 277 lapot számlál, elejétől végig a nagy tudományu szerző kalligraphikus írásával. Mellékelve van hozzá két helyrajz, egyik a putnoki piacé és a grófi laké 1841-ben, másik Putnok városáé az 1820-iki arányosítás előtt. A mű két nagy részből áll: az első Putnok város történetét a legrégebb időkől 1848-ig, a második 1848-tól máig vezet le. Igéretünkhöz képest legközelebb közölni fogjuk a Magyar Tört. Társulat két tagjának (Dr. Csánki Dezső és Majláth Béla) e műre vonatkozó elismerő bírálatát s egyuttal közölni fogunk belöle egy igen érdekes részletet, hogy a közönségnek fogalma legyen e ritka készütséggel és fáradsággal megírt műről. Ugy halljuk, hogy a megye és város vezérférfiai egyaránt szívökön hordják az érdemes mű nyomtatásban leendő megjelenésének ügyét.

Időjárásunk a lefolyt májusban szélsőségek közt esapongott. Márcziusi hűség és juliusi hőség, augusztusi szárazság és novemberi nedvesség jellegette a virágok hónapját. 6—7 napjain dérral-fagygyal állított be, 23-án már 28 C° ra emelkedett a hőmérő árnyékban. Első a hónap elején (3—8 közt) hat napon át mindössze 19.8 mm.-nyi esett a mi a szomju földre harmatszámba ment csak; a hónap közepén — bár az eget állandán felhők takarták, — egészen 23-ig kétségbeesztő aszály fenyegette vetéseinket s ültetvényeinket. Azóta volt elég esapadék, úgy hogy tele szivhatta magát a föld, mert hét nap alatt összesen 38.7 mm. eső üdítette föl a esenevész növényzetet. Meg is látszott mindjárt rajta. Rohamos fejlődésnek indult a lomboszat s mintegy sietett helyrehozni a két heti késedelmet. Most már zöld mezbe öltözött az erdő, virághimes a rét. A Széchényi-kert is felöltö díszruháját, tarka szőnyeg borítja előcsarnokát. S ha azok a réteges, halmos, erős fellegek, melyek fejünk fölött nap-nap mellett uszálnak, leengedik a meleg napugárt, Aeolus sem dudál fülünkbe mindennap, a természet kifejté egész pompáját és nagyságát s a gazda majd bőven kaszál és arat.

Meghívó.

A gömör megyei ált. tanító-egylet „tornallyai köre“ folyó évi június hó 7-én d. e. 10 órákor Tornallyán a községi leányiskolában tartja meg tavaszi gyűlését, melyre egy az egylet t. tagjai, mint a tanügy meglekkelü barátai tisztelettel meghivatnak.

A gyűlés főbb tárgyai:

1. Próbatanítás magyar nyelvtanból, tartja: Litkei György.
2. Elnöki megnyitó és jelentés a járásköri változásokról.
3. Mult őszi körgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása.
4. A próbatanítás elbírálása.
5. A tanterem és felszerelésének meglekintése.
6. Értekezés, „Utasítások a nemzeti ünnepeknek a népiskolában való megtartására“. Előadó Tömöl Andor.
7. A gömör megyei tanítók segélyegyesülete alapsabály tervezetének megvitatása.
8. Folyó ügyek.
9. Indítványok.

Fatuba János,
járásköri elnök.

Hivatalos közlemények.

Szab. Pimaszombat város tanácsától.

Hirdetmény.

1986. szám. — Szab. Rimaszombat város tanácsa, mint az itteni kerületi betegsegélyző pénztár felügyelete és ellenörzésével megbízott I. fokú iparhatóság részéről közhírré tetetik, hogy a pénztár életbeléptetése tárgyában f. évi ápril hó 28-áról ^{1926/644.} sz. a kibocsájtott felhívás 9-ik pontjának c) betűje alatt, tanonczok és gyakornokok után fizetendőleg feltüntetett 3 kr. járulékl, a kereskedelemügyi m. kir. miniszterium 24522/VI. 893. sz. rendeletével jóváhagyott alapsabálynak megfelelően 2 krra helyesbittetik.

Szab. Rimaszombat város tanácsa mint iparhatóság, 1893. évi május 26.

Szabó György,
polgármester.

Nagy Ferencz,
városi főjegyző.

Rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Árlejtési hirdetmény.

324. sz. — A vezetésem alatti kir. törvényszék épületében előfordult helyreállítási munkálatok biztosítása céljából árlejtési hirdetek s az árlejtés határnapjaul folyó év június hó 19-ik napjának délelőtti 10 óráját az elnöki irodába tűzöm ki.

A költségvetés 421 frt 15 kiban van előirányozva. Az árlejtési feltételek az elnöki irodában előbb is meglekintethökl.

Felkérem mindazokat, kik ezen helyreállítási munkálatokat felvállalni öhajtkák, hogy 50 frt bánatpénzzel

ellátva, a fentírt helyen s időben — személyesen vagy meghatalmazott által jelentkezzenek.

Rimaszombat, 1893. május 23.

Kubinyi Aladár, kir. tszéki elnök.

Szerkesztői üzenetek.

S. M. Harva. Intézkedtünk.

Sz. K. N. Szuha. A gyűlés rosszaságának helyét nem adhattunk. 1-ször mert egy hírlapi cikk ellen semmiféle testület nincs jogosítva magas rosszaságát kinyilvánítani. legfőbb ellenkező véleménynek adhat kifejezést, 2-ször mert az az inkriminált cikk bona fide, minden sértő szándék nélkül íratott.

Felelős szerkesztő: Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN
Főmunkatárs. S. SZABÓ JÓZSEF.

Magán-hirdetések.

Lakás-változtatás.

Dániel Ferencz

szijgyártó mester tisztelettel hozza a n. é. közönség tudomására, hogy **folyó május hó 1-től**

szijgyártó műhelye

a Jánosi-utczából a **Deák Ferencz-utca 22. sz. a.** házban lett elhelyezve.

Ugyanitt egy ügyes fiu tanulól azonnal felfogadtatik.

Rimaszombat, 1893. május 20-án.

Haszonbérlet.

A kokovai ágost. hitv. evang. egyház tulajdonát képező s Kokova nagy községben fekvő „**alsó malom**” 5 egymásután következő évre bérbe adatik. A bérlet **folyó évi július hó 1-én** kezdődik. A feltételek az egyház lelkészi hivatalánál bármikor megtudhatók. 1—3

Lakváltoztatás.

Alólírott tisztelettel hozom a nagyérdemű közönségnek valamint minden ismerősömnek tudomására, hogy az évek óta jó hírek örvendő

férfi szabó műhelyemet

május 1-től eddigi lakásomról a **Főtér 6. és Rózsa-utca 3-ik sz. alatti bejárattal**

Özv. Löcherer Tamásné-fele házba

tettem át. — Midőn ezt köztudomásra hozni szerencsém van, kötelességet vélek teljesíteni, ha a n. é. közönségnek eddig irányomban tanúsított pártfogását megköszönve, azt a jövőre nézve is kikérem.

Nálam lehet mindenféle férfi- és fiu-öltözéket úgy a saját kelméimből, mint a másutt vásároltból jutányos áron, a legújabb divat szerint rendelni és főtörékvésem lesz megrendelőim meglegedését kiérdemelni. — Ugyanitt férfi és női ruhagombok — saját szövetjükből — négy különböző nagyságban szintén vásárolhatók.

Magamat a n. é. közönség szíves pártfogásába ajánlva, — maradtam kiváló tisztelettel
Rimaszombat, 1893. május 3-án.

TOMAY ALAJOS,

3—* férfi-szabó.

Hirdetmény.

396. sz. — Alólírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közzé teszi, hogy a nagy-rözei kir. járásbírósnak 1892. évi 2607. polg. számú végzésével **Baloghi Endre** rimaszombati lakos ügyvéd által képviselt **Dickmann-testvérek** rimaszombati lakos felperesek részére, **Poproczki András** és társai krovovai lakos alperesek ellen 165 frt 83 kr. tőkekövetelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán I. rendű alperestől lefoglalt és 378 frtra becsült ingóságokra — a fent idézett kir. járásbírósnak 1893. évi 827. szám a. kelt végzésével az árverés elrendeltetvén, annak leendő megtartására határidőül **1893. évi június hó 12-ik napjának d. e. 9 órája** Krovován alperes lakásán kintüzetik, a mikor a bíróság lefoglalt 2 drb. fehérszörű 7 éves ökör, 1 drb. fehérszörű 7 éves tehén, 8 drb. anya-juh, 5 drb. toklyó és 7 drb. idei bárányból álló ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, s mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alólírott kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Nagy-rözei, 1893. évi május hó 27-ik napján.

Ecseghy József, kir. bírós. végrehajtó.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utca 12. sz.

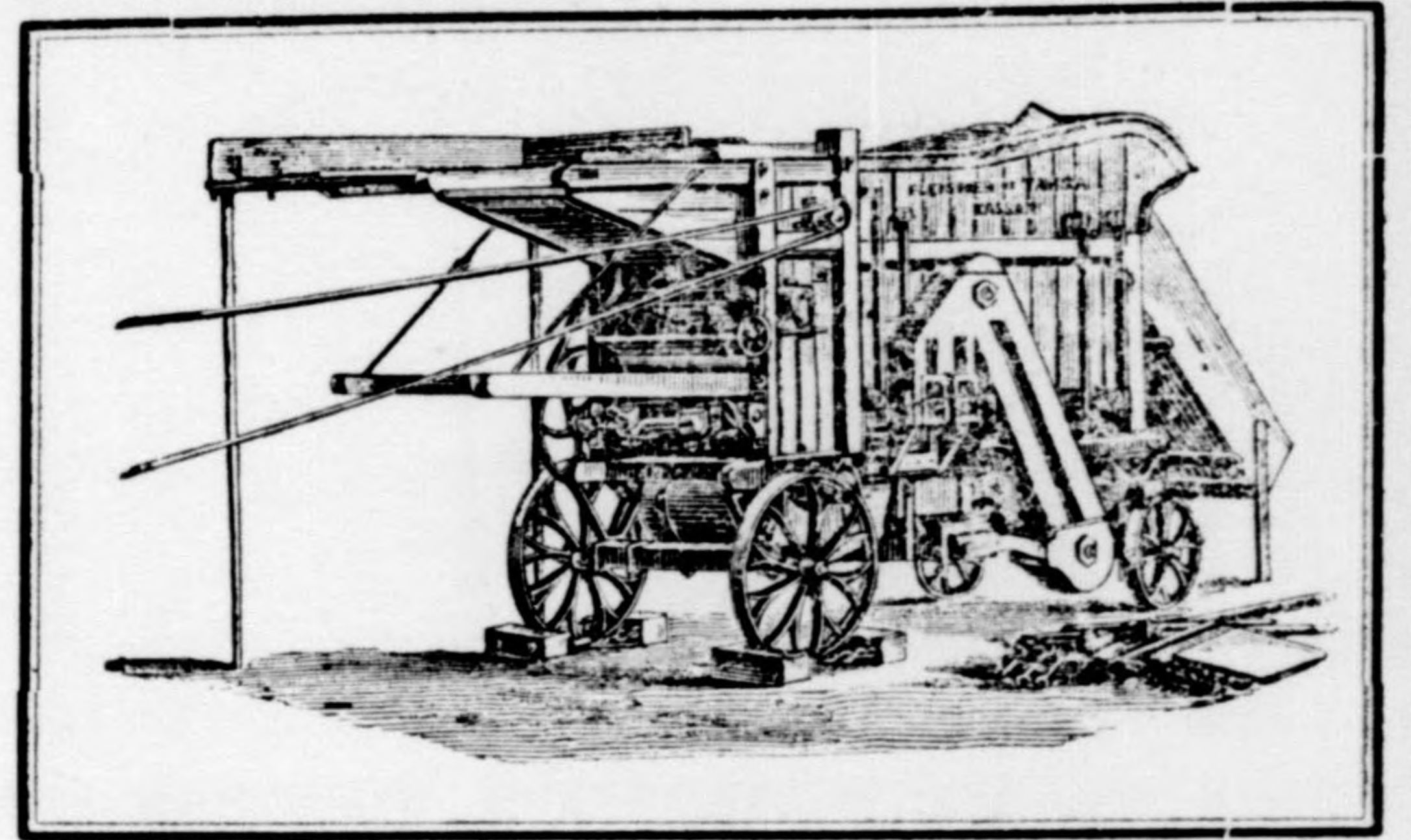
Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával ezélszerűen s gondosan gyártott jöhrnevű gépeit a **közeledő nyári idenyre**, nevezetesen:

Cseplőkészületeit könnyű járással járgány vagy gözmozdony általi hajtásra.

Kézi-cseplőgépeit, járgány hajtásra is alkalmazva, szalmarázói készülékkel vagy a nélkül.

Backer- és magtár-rostait, továbbá mindennemű **szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat.** — **Szeszgyárberendezéseket**, m. péld. **Henzefőzők, kavaró-készületek, maláta- és burgonya-zuzókat**, stb.

Gépgyárunk gyártmányainak **jelentékeny készletét tartjuk állandóan.** **Gazdasági gépeink képes-, valamint öntődéink gyártmányai árjegyzékét ingyen és bérmentve küldjük.** 1—6

Árverési hirdetmény.

A esizi fürdő-telep közelében fekvő s Csiz község tulajdonát képező 3690 □ öl terület folyó év **junius 15-én** reggeli 9 órakor, a község házánál nyilvános árverés útján elfog adatni.

Kikiáltási ár 1200 frt, a venni szándékozók 10% bánatpénzzel ellátva tisztelettel meghívotnak.

A község előljárósága.

Kohn Albert épületi fakereskedő.

Kohn Albert Rimaszombatban.

Van szerencsém a t. építető közönségnek valamint a t. építőmestereknek és **vállalkozóknak** becses tudomásukra hozni, miszerint nagyobb bevásárlások és raktáram tulhalmozása folytán az **összes faanyagok árait** oly

tetemesen leszállítottam, hogy **minden faanyagot**, a beszerzési áron adom el most, amiről meg lehet győződni, ha becses megrendeléseikkel továbbra is szerencsételni fognak.

ÉPÜLETFA-ANYAGOK ÁRAI:

$\frac{4}{5}$ épületfa folyó öle	26 kr.	Deszka 12 $\frac{1}{4}$ 12 I. osztály	44 kr.
$\frac{5}{6}$ " " " "	38 kr.	" 12 $\frac{1}{4}$ 12 II. " "	40 kr.
$\frac{6}{7}$ " " " "	54 kr.	" 12 $\frac{1}{4}$ 12 III. " "	36 kr.

Lécz 2 öles darabja 5 $\frac{1}{2}$ kr.

Továbbá ajánlom a t. gazdálkodó közönség becses figyelmébe, hogy **Rimaszombatban gazdasági gépraktárt** létesítettem, hol is mindennemű

mezőgazdasági gépek

nagy választékban tartatnak és a legolesőbb árban, úgy részletfizetés mellett is eladatnak.

Kéretik a t. közönség a gépeket megtekinteni és szükségletét ezen gépraktárban beszerezni. 1—*

Czenteri, királdi, és s-tarjáni köszén.

Hirdetmény.

A miskolezi áru- és termény-raktárakban, az ez idei

gyapjú-vásár

beraktározással egybekötve, **1893-ik évi június hó 7-ik napján tartatik.**

Részletes felvilágosítással készséggel szolgál

a „**Miskolczi hitelintézet**”

3—3

igazgatósága.

Miskolczon, Széchenyi-utca 88. sz.